ΑΡΚΟΥΝ αὐτὰ τὰ δύο εὐγλωττότατα γεγονότα. Ἂν θέλετε [illegible] παρόμοια, γιὰ νὰ νοιώσετε τὴ Βουλευτικὴν δημοκοπίαν, δὲν ἔχετε τίποτε ἄλλο νὰ κάμετε παρὰ νὰ ξεφυλλίσετε τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, τῆς τελευταίας ἰδίως εἰκοσαετίας, καὶ ἰδιαίτατα ἀπὸ τότε ποὺ ἤρχισε νὰ δρᾷ ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Ἐκεῖ μέσα θ' ἀνακαλύψετε θησαυρούς. Ἐκεῖ μέσα θὰ καμαρώσετε πατέρας τοῦ Ἔθνους καταφερομένους,—δίχως ἀφορμὴν τὶς περισσότερες φορές,—κατὰ τῆς Βασιλείας [illegible] γιὰ νὰ κάμουν τὴν καριέρα τους — γιὰ νὰ ἐνθουσιάσουν δηλ. τὸ Λαϊκὸν θεωρεῖον καὶ [illegible] νὰ προσελκύσουν τὴν προσοχὴν τῆς Αὐλῆς.

Οἱ βουλευταὶ αὐτοὶ [illegible] γνωρίζουν πολὺ καλὰ [illegible], χωρὶς νὰ [illegible] τὸ [illegible] — θὰ ἐξασφαλίσουν [illegible] ἀντιβασιλικὲς ρήσεις τους τὴν πανηγυρικὴν ἐπιτυχίαν εἰς προσεχεῖς ἐκλογὰς καὶ θὰ προσκληθοῦν ἀργὰ ἢ γρήγορα στὸ Παλάτι, ἢ γιὰ νὰ ὁρκισθοῦν ὡς Ὑπουργοί, ἢ γιὰ νὰ ὁμιλήσουν μὲ τὸν Ἄνακτα περὶ τῆς Καταστάσεως.

Καὶ 'μεῖς, ὁ χαμάλης δηλ. καὶ ὁ ἠλίθιος λαός, χειροκροτοῦμεν τοὺς ἐπιτηδείους αὐτοὺς Φρίτζους, οἱ ὁποῖοι τὸ μισὸ τὸ μοῦτρο τους τὸ δείχνουν ἀγριεμένο κατὰ τὸ μέρος μας—καὶ τὸ ἄλλο μισό, γελαστὸ καὶ ἐκλιπαροῦν, κατὰ τὸ μέρος τοῦ Παλατιοῦ.

* * *

ΓΕΜΑΤΗ εἶνε ἡ πολιτικὴ ἱστορία τῶν τελευταίων χρόνων ἀπὸ τέτοια παραδείγματα. Θυμηθῆτε λίγο, θυμηθῆτε! Ποῦ καιρὸς καὶ ποῦ χῶρος καὶ ποῦ ὑπομονὴ γιὰ νὰ τἀναφέρῃ κανεὶς ὅλα;

Ἔπειτα μὴ θαρρεῖτε πῶς ἡ δουλειὰ αὐτὴ εἶνε καὶ τόσον εὐχάριστη; Μὴ θαρρεῖτε πῶς δὲν χρειάζεται καὶ κάποια ἀτσαλένια ἀντοχὴ τοῦ στομάχου γιὰ νὰ μεταχειρισθῇ κανένας ἐπὶ πολλὴν ὥραν παρομοίας φύσεως ἐμετικά;

Ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῇ κανένας πῶς πρὸ ὀλίγων ἀκόμη χρόνων προσεκλήθη στὰ Ἀνάκτορα, γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του περὶ τῆς Καταστάσεως, κάποιος ἀγαθὸς παντοπώλης ὁ ὁποῖος ἐξεφράσθη δημοσίᾳ κατὰ τῆς Καταστάσεως καὶ ὑπέδειξε, ἂν ἐνθυμούμεθα καλά, καὶ τὰ κατάλληλα μέσα τῆς βελτιώσεως.

Ὁ παντοπώλης ἐκεῖνος ἠμποροῦσε τότε νὰ κληθῇ καὶ στὴν Ἀρχήν, γιὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ πρόγραμμά του, ἀλλὰ δὲν ἐκλήθη.

Ἴσως διότι δὲν κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς Ἁρμοδίους ὅτι θὰ ἠμπορέσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅσα ἐπηγγέλλετο.

* * *

ΔΥΣΤΥΧΩΣ κ' ἐδῶ, ὅπως καὶ στὴν Κυβερνητικὴν δημοκοπίαν, βλέπετε κάποιαν ἐκ τῶν Ἄνω ἐνθάρρυνσιν.

Τὸ Παλάτι, ἀντὶ νὰ κλείσῃ τὶς πόρτες του κατάμουτρα τῶν ὑβριστῶν του, τὶς ἀνοίγει διάπλατες σ' αὐτούς. Ὁ Θρόνος ἀντὶ νὰ περιφρονήσῃ τοὺς ὑβριστάς του, τοὐναντίον, τοὺς δέχεται καὶ τοὺς ἀκούει καὶ τοὺς φορτώνει, κάποτε, στὴν ράχη καὶ τὰ Ὑπουργικὰ Χαρτοφυλάκια.

Θέλουν νὰ ποῦν μερικοὶ πῶς στὴν περίστασιν αὐτὴν ὁ Θρόνος πολιτεύεται διπλωματικώτατα, δεχόμενος εἰς ἀκρόασιν τοὺς κοινοβουλευτικοὺς φαμφαρόνους καὶ ἐξευτελίζων αὐτοὺς στὰ μάτια τοῦ Λαοῦ.

Ἀλλοίμονον! Τὰ μάτια τοῦ Λαοῦ δὲν βλέπουν τὰ πράγματα τόσον καθαρά. Στὴν πρόσκλησι τοῦ κ. Δεῖνα καὶ τοῦ κ. Τάδε φαφλατᾶ, ὁ Λαὸς δὲν βλέπει ἐξευτελισμόν, δὲν βλέπει μασκαροποίησιν—ὅπως καὶ πράγματι εἶνε.

Βλέπει ὑποχώρησιν τοῦ Θρόνου ἀπὸ φόβον. Καὶ γιὰ νὰ βλέπῃ ἔτσι ὁ Λαός, [illegible] μέρα τὴν ἡμέρα κεφάτερος καὶ δέχεται μὲ [illegible] προθυμίαν τὸ ἀντιβασιλικὸν φαρμάκι ποὺ τοῦ προσφέρει μὲ τὸ ραγισμένο ποτήρι της ἡ Δημοκοπία ἡ Βουλευτική.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ:

Δημοκοπία δημοσιογραφική. — Ὁ Ραμπαγὰς καὶ τὰ κοπέλλιά του. — Δημοκοπία γιὰ τὴν κυκλοφορίαν καὶ δημοκοπία γιὰ τὴν δάφνη τὴ φιλολογική — Διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Β. Θεάτρου.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΡΥΑΚΙ

Δὲν εἶνε ἀπὸ πηγὴ βουνοῦ δὲν ἦλθε ἀπὸ ποτάμι
Τὸ ρυάκι ποῦ φλοιφλίζοντας διαβαίνει βιαστικό·
Στὸν ὄχτο του δὲν καθρεφτάει τὸ λυγερὸ καλάμι
Κι' οὐδὲ ἡ δαφνούλα του ἡ πικρὴ νεράκι ἤπιε γλυκό.

Δὲν εἶνε ἀπὸ πηγὴ βουνοῦ: Μὲ τὴ σκληρὴ ἀπαλάμη
Ἡ Μοῖρα ἐκεῖ ἡ παντέρημη, σὰν μαῦρο ξωτικό,
Νύχτες σὲ νύχτες τὤσκαψε, σὰν φεῖδι τὤχει κάμη...
Ὡς ποῦ τὸ ἄφηκε στοῦ γιαλοῦ τὰ βράχη ξερικό...

Κ' ἐχύθη πρώτη ἀχνόφεγγη τοῦ φεγγαριοῦ ἡ ἀχτίδα,
Μὰ φεύγει ἀνατριχιάζοντας· κ' ἡ νεροποταμίδα
Διψῶντας ἐπροσπέρασε περίφοβη... Καὶ μόνο
Νησιωτοπούλα—ἡ Ἄμοιρη!—σὰν τὄειδε πρώτη ἐστάθη
Καὶ τὸν Καλό της κλαίγοντας, στὰ πέλαγα ποὺ ἐχάθη,
Τὸ πλημμυρίζει δάκρυα πικρά, πικρὰ ἀπ' τὸν πόνο!

Σπέτσες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΤΑ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Μόνον εἰς ἐσένα «Νουμᾶ», ποὺ ἔχεις τὴν μικροτέραν κυκλοφορίαν τοῦ κόσμου, εἶνε δυνατὸν νὰ φανοῦν αἱ γραμμαὶ αὐταί, διὰ νὰ μείνουν μεταξὺ τῶν ὀλίγων, καὶ θὰ ηὐχόμην [illegible] νὰ μὴ τὸ διαβάσουν οὔτε ἑκατὸν ἀναγνῶσται. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἔρχονται στιγμαὶ ποὺ πιστεύω ὅτι καταγίνομαι εἰς πολὺ μεταφυσικὰ πράγματα καὶ πιστεύω τὸν χαζότατον Κίμωνα, ὁ ὁποῖος μὲ μάτια λάμποντα ἀπὸ τὴν ἡδονὴν τῆς μεγαλοφυΐας, μὲ εἶπε: Βασιλέα τῶν Ἀερολόγων. Ἐμένα δὲν μὲ ἐξάφνισαν διόλου τὰ Παντολόνια τοῦ Ἀρχισιδηρουργοῦ, καθὼς δὲν μὲ ἐξάφνισαν καθόλου τὰ τρισχειρότερα ξεκάλτσωτα καὶ ἄπλυτα ποδάρια τοῦ Παλαιολόγου, διότι εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀξιοδάκρυτον θέσιν, νὰ γνωρίζω καὶ τὰ [illegible] τῆς Γλυπτικῆς καὶ τὰ παντολόνια τῆς Φιλολογίας καὶ τὶς πελερίνες τῆς Ζωγραφικῆς καὶ τὶς [illegible] τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς καὶ κάτι χειρότερον καὶ τὰ ἐσώρρουχα ὅλων καὶ τὴν σγάρτσαν τῶν σωμάτων ὅλων των. Καὶ οὔτε ἡ ἀναίδεια—Θωμόπουλε τὸ [illegible]—τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ξυπόλυτων Αὐτοκρατόρων μὲ συγκινεῖ, οἱ ὁποῖοι ἔπειτα γράφουν ὑψηλὰ ἀέρια περὶ Τεχνῶν καὶ σκοτώνονται—μὲ τὸ ἕνα των χέρι διὰ τὴν Γερμανικὴν τέχνην καὶ μὲ τὸ ἄλλο των διὰ τὴν Ἑλληνικήν, μετὰ τῆς αὐτῆς ξετσιπωσιᾶς, ποδοκυλιοῦντες καὶ τὰς δύο ἀγνώστους, καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδειανοτάτης καὶ ἀπαιδευτάτης φουσκολογίας, ὑμνοῦντες τὰ ἔργα τοῦ Φειδίου καὶ τὰ Κιμώνεια ἔργα τῆς Λυπριώτου, καθὼς οὔτε τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἡ ἀδιαβασιὰ καὶ ἡ ἀκαταληψία τῶν παιζομένων ἔργων.

Ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι μὲ ἐξάφνισε τὸ δικαιολογητήριον γράμμα τοῦ μεταφραστοῦ τοῦ Ἀρχισιδηρουργοῦ εἰς τὰς «Ἀθήνας». Ὁ κύριος Χρυσάνθεμος, μετάφραζε—Γαϊδουράγκαθος, Γαϊδουράγκαθος, Γαϊδουράγκαθος—ἀντὶ εἰλικρινοῦς συντριβῆς καὶ αἰτήσεως συγγνώμης, μὲ μίαν πρωτοφανῆ ἀναισθησίαν μᾶς εἰσάγει εἰς τὸ φιλολογικόν (!) του ἐργαστήριον καὶ μὲ χάριν ἀφελεστάτην μᾶς τὸ ἐπιδεικνύει μὴ ἔχον καμμίαν διαφοράν, ἀπὸ τὰ Ἰταλικὰ πλαστογραφεῖα τῶν μονοδράχμων, τὰ ὁποῖα ἀνακαλύπτουν κάθε τόσον οἱ ἀστυφύλακες ἅμα τὰ χαλάσουν μὲ τοὺς πλαστοποιούς. Καὶ αὐτὸ δὲν μοῦ μανθάνει ὅμως τίποτε [illegible] ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μοῦ σηκώνει τὰς τρίχας εἰς τὸ κεφάλι, εἶναι ἡ δαιμόνιος ἀναίδεια μὲ τὴν ὁποίαν ἄνθρωποι τοιαύτης καλλιτεχνικῆς καὶ διανοητικῆς ὑποστάσεως θέλουν νὰ ἐγκαθιστῶνται εἰς τὰ Γράμματα καὶ τὰς Τέχνας τοῦ οἰκτροῦ αὐτοῦ τόπου καὶ ὄχι ἐκλιπαροῦντες τὴν ἀνοχήν, ἀλλὰ πολεμοῦντες νὰ ἀποδείξουν τὴν προηγεσίαν!!!

Καὶ ἐνῷ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ καταλάβουν τὸν «Παπουτσωμένον Γάτον» νὰ πιάνουν εἰς τὸ στόμα των τὰ μεγαλήτερα ὀνόματα τῆς γῆς καὶ νὰ ὁμιλοῦν ὅλην τὴν ὥραν δι' ἰδικούς μας καὶ ξένους μεγάλους συγγραφεῖς!!!

Μὰ ἐννοεῖτε εἰς τί/χάλι πραγματικόν, εἶνε ὁ τόπος αὐτὸς διὰ νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι τοιοῦτοι, μὲ τοιοῦτον Ταρταρινισμόν. κάμνοντες ὅτι εὑρίσκονται μίλια ὑψηλότερα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς γῆς, κατακρίνοντες καὶ περιφρονοῦντες ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου των, διὰ ἀνικανότητα διανοητικὴν καὶ [illegible]!! κοβόμενοι διὰ νὰ εὕρουν τὰ ὀρθοπεδικὰ συστήματα τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν κουβαλοῦντες τὰ φῶτα (!) ἀπὸ κάθε Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ πᾶσαν Ξεροκαμπίαν, καὶ ὅταν τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, ἔστω καὶ δι' ἑνὸς οἰκτροῦ Διευθυντοῦ τοὺς παραδίδει νὰ κάμουν μίαν ἁπλῆν μετάφρασιν, νὰ γράφουν οἱ ἴδιοι ὅτι «ἐχειροτόνησαν δύο τρία παιδιὰ μεταφραστάς»—ἕνεκα βέβαια τῆς πολλῆς των συγγραφικῆς ἐργασίας—καὶ τοῦ ἔστειλαν τὰς οἰκτρὰς σκηνάς!!!

Ἄνθρωποι τοιοῦτοι, ποῦ λησμονεῖτε τί ἔχετε εἰπωμένα καὶ γραμμένα, Στέφανοι καὶ Γαϊδουράγκαθοι καὶ Θωμόπουλοι καὶ τόσοι ἄλλοι ἐκπορνευταί, νὰ πᾶτε πρῶτα νὰ κρεμασθῆτε ἀνάποδα εἰς τὶς συκιὲς δι' ἕνα μῆνα, διὰ νὰ συνειθίσῃ ὀλίγον τὸ αἷμα νὰ σᾶς κατεβαίνει ἀπὸ τὰ πόδια εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ἔπειτα νὰ θίγετε τοὺς πάτους «τῶν ἐμβάδων» τῆς Καλλιτεχνίας καὶ Φιλολογίας. Καὶ τοῦ λόγου σου, κακόμοιρε Κίμων, καὶ τόσοι ἄλλοι Κίμωνες, ξεφουρνισμαὶ τῶν φουστήρων καὶ τοῦ λόγου σου ἀκόμη, κυρία Κριτική, αἰσθανθεῖτε τέλος πάντων τὴν εὐθύνην ποὺ φέρετε—διότι σεῖς εἶσθε ὑπεύθυνοι. Εἰς τὸν σβέρκον τὸν ἰδικόν σας πρέπει νὰ πέσῃ ἕνα σιδερένιο χέρι, διότι σεῖς φαμπρικάρετε τοὺς Καμηλοπαρδαλίους αὐτοὺς λαιμοὺς τῆς θρασύτητος, ἀπωθοῦντες κάθε Γιαννοπούλους ἐργάτας καὶ ἀγκαλιάζοντες κάθε Θωμοπούλους, οἱ ὁποῖοι σᾶς βυζαίνουν καὶ σᾶς κατακοροϊδεύουν ἐξευτελίζοντες καὶ σᾶς καὶ τὰ πάντα.

Καὶ σεῖς, κύριοι ἄνθρωποι τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν οἱ λοιποὶ καὶ σεῖς οἱ γέροι φυγάδες τοῦ 97 τῆς Φιλολογίας, οἱ ρυψάσπιδες, οἱ κρυμμένοι, καταλάβετε καὶ ἐννοήσετε καὶ αἰσθανθεῖτε ὅτι μὴ ἀποτελοῦντες τίποτε καὶ μὴ ὄντες τίποτε καὶ μὴ καθορίζοντες τὴν θέσιν τοῦ καθενὸς καὶ μὴ συγκροτούμενοι εἰς ἕνα σῶμα, μόνον καὶ μόνον χάριν τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ στοιχειώδους Ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Λογίου καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Καλλιτέχνου, καὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν τιμὴν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν τοῦ τόπου σας, καὶ πέρνοντες ὅλα εἰς τὰ ἀστεῖα, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐκατάντησαν εἰς τὰ τραγικὰ καὶ ἀγκαλιασμένοι ἐξ ἐπιεικείας — τί θαυμάσιον εἶδος ἐπιεικείας! ὅλοι μαζὺ καὶ βουτηγμένοι ἕως τὸν λαιμὸν εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν βόρβορον καὶ κρατοῦντες τὸ σπίτι τοῦ Διανοητικοῦ Κόσμου εἰς τοιαύτην ἀκαθαρσίαν, μὴν ἔχετε τὴν ἐλπίδα νὰ εὑρεθοῦν ἄνθρωποι νὰ ἀποφασίσουν νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν εὑρίσκεται καὶ κἀνεὶς τρελλὸς σὰν ἐμένα θέλων νὰ σᾶς συγκινήσῃ καὶ σᾶς ἐνθαρρύνει νὰ ἀνακτήσετε τὴν ἀπὸ [illegible] ἀφειμένην ζωὴν καὶ θέσιν, νὰ ξαναπιάσετε εἰς τὰ χέρια σας τὰ χαλινάρια τῶν πραγμάτων, μὴν νομίζετε ὅτι δύναται ἄνθρωπος νὰ ἀνθέξῃ νὰ τὸ κάμνῃ καὶ διὰ πολὺν καιρόν.

Ἐγὼ τοὐλάχιστον ζωγραφίζων μόνον τὸ Σήμερον διὰ νὰ περάσω εἰς τὸ Αὔριον, ἤδη στενοχωρημένος διότι δὲν ἔχω τὸν τόπον νὰ περάσω μίαν ὥραν ταχύτερα—διὰ νὰ μὴ ξαναμπλέξω ποτὲ εἰς τὴν ζωήν μου—σᾶς ὁμολογῶ ἁπλούστατα καὶ θέλω νὰ τὸ γνωρίζετε ὅτι ἡ ἠθική, διανοητικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κατάστασις τῆς ἐποχῆς αὐτῆς εἶνε τοιαύτη, ὥστε αἱ γραμμαί μου αἱ φαινόμεναι βίαιαι, οὔτε τὸ ἑκατομμυριοστὸν ἐκφράζουν ἀπὸ ὅ,τι πρέπει νὰ ἐκφράσουν, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνθέξῃ κανεὶς νὰ περιγράψῃ τὰ πράγματα καὶ ἀνάγκη ὁ ἀναγνώστης νὰ ἐννοῇ δισεκατομμυριάκις χειρότερα τὰ πράγματα, ἀπὸ ὅ,τι ἐγὼ τὰ ζωγραφίζω. Καὶ ὅμως, κύριε Σουρῆ δὲν ἐννοεῖτε τὴν δύναμίν σας καὶ τὸ καθῆκόν σας, καὶ ὅμως κύριε [illegible] [illegible] καὶ ὅμως κύριε Παλαμᾶ [illegible] σὰν Δράκος, μόλις τρυπώσῃ κανεὶς [illegible] τῆς Ποιήσεως, καὶ σᾶς [illegible], καὶ ὅμως κύριε Κονδυλάκη [illegible] παρθενίαν τῆς Κριτικῆς Φιλολογικῆς [illegible] ἀκολουθεῖτε ἀπαθέστατα νὰ [illegible] τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ νὰ μᾶς [illegible] νὰ μὴ μᾶς μέλλει διὰ τίποτε. Δὲν [illegible] πῶς εἶσθε ἄνθρωποι, [illegible] μαϊμοῦδες βάτραχοι ψόφιοι;

Ὁ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ